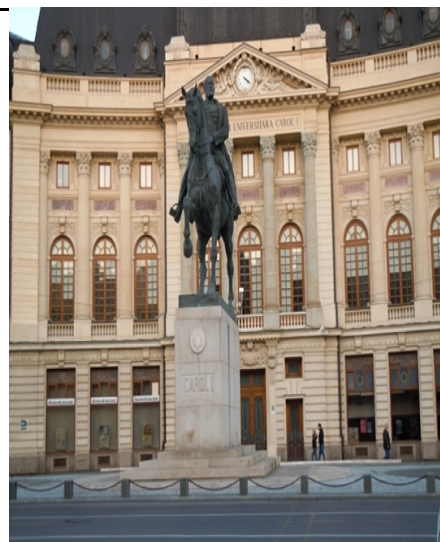

Denumire oficială	CAROL I
Categorie	Statuie Ecvestră
Localizare	44°26'23.2"N 26°05'49.2"E
	Piața Revoluției
	Piața
Edificare	Florin Codre
	Sculptor
Anul realizării	2009-2010
Anul amplasării	2010
Anul reabilitării	
Cod LMI	nu
Cod DGAPMFP	1156
Tip de proprietate	HCGMB 254/2006, AC 400/ 15.10.2009 - PMB
Stare de conservare	scurgeri de oxizi de la statuie pe soclu și printre plăci soclu; refăcut patină;

Descriere tehnică

Dimensiuni: monumental: 7,00 m; soclu: postament: 6,00 m

Material: bronz; soclu beton placat cu granit

Pe soclu este inscripționat: CAROL I

Ambientale

4 proiectoare pe colțuri (pe stâlpi mici) + 4 spoturi încastate în soclu (câte 2 stg. dr.)

Istoric/poveste

Situat în fața actualei Bibliotecii Centrale Universitare "Carol I", monumentul reprezintă o recunoaștere a meritelor primului rege al României pe tărâm cultural și totodată constituie cea de a doua – atât cronologic cât și numeric – statuie ecvestră de for public, ridicată în Capitală.

Carol I al României, pe nume său complet Karl Eitel Friedrich Zephyrinus Ludwig von Hohenzollern-Sigmaringen, (n. 20 aprilie 1839, Sigmaringen, Germania – d. 10 octombrie 1914, Castelul Peleş, Sinaia, România) a fost domnitorul care a condus Principatele Române Unite în lupta pentru cucerirea independenței de sub Imperiul Otoman. Este domnitorul care a întemeiat Regatul României, pe care l-a modernizat continuu în cei 48 de ani de domnie (cea mai lungă din istoria noastră de două mii de ani). După câștigarea independenței prin luptele de la 1877 la care a participat personal, legendarul rege Carol I a crescut imens prestigiul țării, în mod simultan pe aproape toate palierele (economic-social-politic-cultural-militar-administrativ-edilidar-financiar etc). A construit infrastructura rutieră și feroviară, a reformat de la zero economia și a înzestrat România cu o serie de instituții specifice statului modern. Metaforic, putem spune că a luat o țară din orient și a dus-o în occident. A construit sau a contribuit la edificarea majorității palatelor administrative din București, care ne taie răsuflarea astăzi, dar și a reședinței personale, Castelul Peleş, care este una dintre cele mai vizitate atracții turistice ale României.

Până în 1940, spațiul din fața Palatului Regal de pe Calea Victoriei reprezenta o sistematizare urbanistică realizată în intervalul 1882 – 1914, fiind opera arhitectului regal Paul Gottereau (cel care este autorul, atât al Palatului Regal cât și a clădirii de vis-a-vis, Palatul Fundației Universitare "Carol I").

Gottereau proiectase astfel o piață care pune în valoare toate clădirile ansamblului peisagistic dominate de palatul suveranului, dintre care s-au păstrat până astăzi bijuteriile arhitecturale - Ateneul Român, Biblioteca Central Universitară sau Biserica Kretzulescu.

Din inițiativa Regelui Carol II, s-a desfășurat un concurs de proiecte pentru realizarea în centrul acestei piețe a unei statui reprezentative a ilustrului său predecesor, Regele Carol I. Deși la preselecție au participat unii dintre cei mai de seamă sculptori români din vremea aceea (de exemplu, Constantin Baraschi – al cărui proiect se află la Ploiești, precum și Oscar Han care a și câștigat concursul!), executarea lucrării a fost încredințată sculptorului modernist croat Ivan Mestrovich. Astfel, statuia propriu-zisă a fost realizată în atelierul artistului de la Belgrad și adusă pe bucăți în țară, doar soclul realizându-se local.

Statuia ecvestră a fost inaugurată în 1939, în anul centenarului nașterii personalității omagiate. La festivitatea de inaugurare, organizată cu mult fast, au luat parte Regele Carol II și Marele Voievod de Alba Iulia (viitorul rege Mihai I), iar apoi s-a desfășurat o paradă paramilitară cu defilarea trupelor F.R.N. (Frontul Renașterii Naționale), organizația politică unică în acei ani, expresie a

dictaturii de inspirație fascistă a Regelui Carol II.

În decursul timpului statuia lui Carol I a fost martora multor evenimente istorice, cum ar fi defilările "cămășilor verzi" din vremelnica perioadă când țara se intitula "Stat Național Legionar" (138 de zile, între septembrie 1940 și februarie 1941). Manifestări cultural-sportive și parade ale carelor alegorice aveau loc neconținut, precum "Hora Bucuriei" în care s-au prins bucureștenii când armatele române au trecut Prutul (iunie 1941), paradele militare de Ziua Națională (10 Mai) sau defilările anticomuniste și pro-monarhice din noiembrie 1945. Având ca model amenajarea vremelnică de la monumentul lui Mihai Viteazul din Piața Universității, când statuia a fost flancată de două tunuri turcești capturate la Plevna, și opera lui Mestrovici dedicată Regelui Carol I a fost flancată de două tancuri sovietice între anii 1941 și 1944, care au fost capturate în luptele de eliberare a Basarabiei.

Bolșevicii veniți la putere după 23 august 1944 nu au iertat acest afront, iar în 1948, statuia a fost distrusă de autoritățile comuniste, primarul Bucureștiului care a dispus demolarea fiind "celebrul" asasin de monumente Constantin Doncea. Statuia a fost legată cu cabluri de oțel și "trasă jos" chiar de cele două tancuri care au flancat-o în anii anteriori. Legenda spune că bronzul de foarte bună calitate a fost topit și reutilizat la modelarea statuii lui V.I. Lenin, opera lui Boris Caragea din fața "Casei Scânteii", demolată la rândul ei în decembrie 1989.

După anul 1990, s-a pus problema refacerii monumentului Carol I pe locul inițial. În 2006 consemnăm poziția criticului de artă Mihai Oroveanu, care afirma că refacerea acestei statui este singura intervenție demnă pentru Piața Revoluției. Pe parcursul anilor, Ministerul Culturii a purtat negocieri cu urmașii sculptorului Mestrovic pentru obținerea drepturilor de realizare a monumentului după planurile originale, dar demersurile au fost marcate de insucces din cauza sumelor prea mari cerute de posesorii acestora. În final, Ministerul Culturii a organizat un concurs de proiecte pentru realizarea monumentului, undă verde primind proiectul sculptorului Florin Codre, care reprezintă nu o replică fidelă a fostei statui, ci o viziune proprie a artistului. Monumentul a fost dezvelit în anul 2010 de către Casa Regală a României, reprezentată de Majestatea Sa Principesa Margareta Custodele Coroanei și de Alteța Sa Regală Principele Radu, asistați de către foștii președinți ai României, domnii Ion Iliescu și Emil Constantinescu.